ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ
Ν. Κ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
30
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1934
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 19 (73)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΤΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ

Τὰ γενναῖα πρωτοπαλλήκαρα τῶν δύο ἀντιθέτων πολιτικῶν παρατάξεων τῆς χώρας οἱ πλέον ἀδιαλλακτοι ἡρακλεῖς τοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ τοῦ Τσαλδαρισμοῦ, οἱ εὐάριθμοι ἀρήϊοι ἱππόται, ποὺ ἐμφανίζονται ὡς ἐκπροσωποῦντες ὁλόκληρον τὸν λαόν, ὅλοι μὲ μίαν λέξιν οἱ γνωστοὶ κακόφωνοι τενόροι τῆς δημοσιογραφίας, ποὺ ἐστρίγγλιζαν ἐπὶ ἔτη εἰς τὴν διαπασῶν τὰ θούρια τοῦ μίσους καὶ τῆς ἀδιαλλαξίας, τῶν ἐμπαθῶν ἐκδικήσεων καὶ τῶν τυφλῶν φανατισμῶν, ἐνῶ ἠγνόουν τὸν πόνον τοῦ λαοῦ καὶ ἀπηξίουν νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν του, ἐπαναλαμβάνουν πάλιν τώρα τελευταίως—ἐνώπιον ἀκροατηρίου ἀπροθύμου νὰ τοὺς ἀκούσῃ—τὴν ἀπαισίαν συναυλίαν των, νοσταλγοῦντες καὶ ἐπιδιώκοντες νὰ ἐπαναφέρουν ἐκ νέου τὴν ἀνεπιστρεπτὶ εὐτυχῶς, ἀπελθοῦσαν ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ 'Ελληνικὴ κοινωνία ἐσπαράσσετο εἰς μίαν φρικώδη ἀδελφικὴν σύρραξιν.

Ἐπὶ ἡμέρας τώρα ὁ 'Ελληνικὸς λαὸς παρίσταται ἀπαθὴς εἰς ἕναν πρωτοφανῆ ἐκτραχηλισμὸν τῶν κομματικῶν ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι ἐκτοξεύουν ἐναντίον ἀλλήλων τὰς φοβερωτέρας προκλήσεις καὶ τὰς χυδαιοτέρας ὕβρεις, καὶ ἀπειλοῦν τὸ σύμπαν καὶ προειδοποιοῦν, ὅτι **ἤγγικεν ἡ ὥρα τοῦ νέου,** χειροτέρου ἀπὸ ὅλα τὰ προηγούμενα, **ἀλληλοφαγώματος.**

Φράσεις τρομεραί, ἰλιγγιώδεις λεονταρισμοί, **«θὰ σᾶς σφάξωμεν»** καὶ **«θὰ σᾶς πίωμεν τὸ αἷμα»,** ὅλον τὸ πλούσιον λεξιλόγιον **τῶν πλέον αἱμοχαρῶν... φαντασιοκόπων,** εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ διανθίζει τὴν πολεμικὴν ἀρθρογραφίαν τῶν κομματικῶν ἐφημερίδων τῶν δύο παρατάξεων.

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ταλαίπωρος 'Ελληνικὸς λαός, τοῦ ὁποίου ἡ ψυχή, κατὰ τὸν ποιητήν:

«Γι' ἄλλα πονεῖ
καὶ γι' ἄλλα κλαίει»

δὲν γνωρίζει ἐὰν πρέπει νὰ γελάσῃ μὲ τὴν κωμικὴν ἔπαρσιν τῶν κυβερνητικῶν ἐφημερίδων καὶ τὰς δονκιχωτικὰς ἀπειλὰς τῶν Βενιζελικῶν ἀρθρογράφων, ἢ μήπως πρέπει **νὰ ἁρπάξῃ τὴν σκοῦπα** καὶ νὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τῆς ἀντεθνικῆς προσπαθείας καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ ν' ἀνατινάξουν εἰς τὸν ἀέρα τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην τῆς χώρας του.

* * *

Μέσα εἰς τὸν τεταραγμένον καὶ πικρὸν βίον τοῦ πολυπαθοῦς αὐτοῦ λαοῦ, μέσα εἰς τὴν πολύτομον ἱστορίαν τῶν παθῶν του, τῶν σκληρῶν δοκιμασιῶν του καὶ τῶν ἀπογοητεύσεών του, ὑπάρχει μία μαύρη καὶ ἀλησμόνητος περίοδος **—ἡ περίοδος ἀκριβῶς τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ του,** τῶν βιαίων πολυτικῶν παθῶν του, τῆς διχονοίας καὶ τῶν ἐρίδων—τὴν ὁποίαν ἀναλογίζεται τώρα καὶ τρέμει.

Καὶ καταρᾶται καὶ μισεῖ καὶ ἐχθρεύεται ὁ λαὸς αὐτὸς ὅλους ἐκείνους ποὺ τὸν παρέσυραν ἄλλοτε εἰς τὰς ἀκρότητας καὶ τοὺς ὀξεῖς πολιτικοὺς ἀγῶνας, καὶ θεωρεῖ καὶ πιστεύει καὶ κρίνει, ὡς τοὺς κυριωτέρους ὑπευθύνους τῆς σημερινῆς του κακοδαιμωνίας, τοὺς ἀπερισκέπτους αὐτοὺς δημιουργοὺς τῆς ὀλεθρίας του ἐκείνης διαιρέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ πρῶτον λόγον ὀφείλονται αἱ μεγαλύτεραι ἐθνικαὶ συμφοραί του καὶ τὴν ὁποίαν οὗτοι, οἱ ἀδιόρθωτοι κήρυκες τοῦ μίσους, ἀποπειρῶνται καὶ τώρα νὰ τὴν ἐπαναφέρουν μεταξὺ τῆς ὁμονοούσης μάζης τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ.

'Αλλ' ὄχι!

Εἰς τὴν ἀντεθνικὴν συγχορδίαν τῶν κομματικῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ἀπαντᾶ κυριαρχοῦσα ἡ θέλησις τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ, **ὅπως ριφθῇ διὰ παντὸς εἰς λήθην τὸ κακὸν παρελθόν,** μὲ τὰς βιαιότητάς του καὶ τὰ ἐγκλήματά του, μὲ τὰ μίση του καὶ τὴν χολήν του, μὲ τὰ ἀδελφοκτόνα ὅπλα του καὶ τὰς ἐξοντωτικὰς ἀδιαλλαξίας του.

Καὶ τὴν θέλησιν αὐτὴν πανίσχυρον, ἀμετάτρεπτον, ἐπιτακτικὴν θὰ ἐπιβάλλει ὁ λαός, συνενούμενος ἀπὸ τὴν δυστυχίαν, μονίμως καὶ ὁριστικῶς, εἰς μίαν συμπαγῆ, ἑνιαίαν καὶ ἀδιαίρετον μᾶζαν.

Δὲν θὰ κατωρθώσουν νὰ τὸν παρασύρουν ξανὰ τὰ δημαγωγικὰ κομματικὰ κύμβαλα.

* * *

'Αλλὰ τί ἐπὶ τέλους θέλουν, τί ζητοῦν, τί ἐπιδιώκουν οἱ ἔξαλλοι προπαγανδισταὶ τῆς νέας διαιρέσεως τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ, εἰς δύο θανασίμως ἀλληλομισούμενα καὶ ἐχθρικὰ πολιτικὰ στρατόπεδα;

Μήπως ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἢ τὴν τοιαύτην ἔκβασιν ἑνὸς νέου ἐσωτερικοῦ ἀγῶνος, θὰ βελτιωθοῦν οἱ ἄθλιοι σημερινοὶ ὅροι τῆς 'Ελληνικῆς ζωῆς—βιοπάλης;

Μήπως ἀπὸ τὴν τελικὴν ἐπικράτησιν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ στρατοπέδου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν οἱ πρωτοστατοῦντες εἰς τὴν ἐπιδιωκουμένην σύγκρουσιν τοῦ λαοῦ, πρόκειται νὰ προέλθῃ καμμία καλυτέρευσις τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς λαϊκῆς μάζης καὶ ἡ ποθητὴ λύσις τῶν τεραστίων προβλημάτων ποὺ κρατοῦν εἰς ἀγωνίαν τὴν 'Ελλάδα;

Μήπως εἰς τὸν λυσσώδη ἀγῶνα των ἐμπνέονται καὶ ἐξωθοῦνται ἀπὸ τὴν σκέψιν ὅτι, **ἀφοῦ μὲ ἐσωτερικὴν γαλήνην δυστυχοῦμεν καὶ χαροπαλαίομεν, θὰ ἴδωμεν ἀσφαλῶς καλυτέρας ἡμέρας, θὰ γνωρίσωμεν τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν εὐμάρειαν, ἐὰν μεταβάλωμεν πάλιν τὸν τόπον μας εἰς πεδίον μάχης καί.... ἐκλείψωμεν οἱ μισοί, φονευόμενοι ἀπὸ ἀδελφικὰς χεῖρας;**

Εἶναι πολὺ θλιβερά, ἀληθῶς, ἡ περιφρόνησις τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ πρὸς τὸν πόνον, τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ τραχύτατα βιοπαλαίοντος λαοῦ.

Θέτοντες ὡς σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς των καὶ ὡς ἔπαθλον τῶν ἀγώνων τῶν **τὴν ἀναβίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς διαιρέσεως,** εὑρίσκουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εὐκαιρίαν ν' ἀποπειρῶνται τὴν ἐκτροπὴν τῆς 'Ελληνικῆς ζωῆς ἀπὸ τὸν ὁμαλὸν ρυθμόν της.

Καὶ ὅταν ἡ εὐκαιρία αὐτὴ δὲν δίδεται, διότι ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς ἀποσπᾷ ὅλην τὴν μέριμναν τοῦ λαοῦ, **δημιουργεῖται ἐκ τῶν ἐνόντων τοιαύτη εὐκαιρία,** μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι, ἔστω καὶ πρὸς στιγμήν, ἡ προσοχὴ τῆς πασχούσης λαϊκῆς μάζης, θὰ στραφῇ πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις.

Οὔτε ὅμως αἱ διαφανεῖς ἐπιδιώξεις των, οὔτε αἱ... ὑποσυνείδητοι βλέψεις των διαφεύγουν πλέον τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ.

Διότι ἔμαθε τὰ κόλπα των καὶ διότι ἡ προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του στρέφεται ἀποκλειστικῶς πρὸς θετικώτερα σημεῖα, πρὸς τὴν συντριπτικὴν οἰκονομικὴν πραγματικότητα, πρὸς τὸ τρομερὸν ἀδιέξοδον τῆς ζωῆς.

Ἐξ ἄλλου ἡ πεπειραμένη πλέον λαϊκὴ μᾶζα δὲν ἀφήνεται νὰ δηλητηριασθῇ καὶ πάλιν ἀπὸ **τὰ ἄτιμα καὶ ἐγκληματικὰ κηρύγματα τοῦ μίσους καὶ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ διότι πολὺ ἐπόνεσε καὶ πολλὰ ἔπαθεν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν,** παρασυρθεῖσα καὶ ἐμπλακεῖσα εἰς ἕνα φρικώδη ἐμφύλιον σπαραγμόν, ἀπὸ τοὺς ἰδίους αὐτοὺς ταραξίας, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν καὶ τώρα ν' ἀναστατώσουν τὸν τόπον διὰ νὰ ταφῶμεν ὅλοι ὑπὸ τὰ ἐρείπιά του.

ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΜΑΣΤΡΟΠΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Συνδυάζει ὁ ἐκ Γρόπας πολιτευτὴς Χαλκιδικῆς κ. Λαμπρόπουλος, κακοβούλως καὶ κακεντρεχῶς, εἰς τὸ προχθεσινόν του δραματο—ποιητικὸν ἄρθρον, τὴν ἐκλογὴν τοῦ «λαοπροβλήτου» βουλευτοῦ Χαλκιδικῆς κ. Βασιλικοῦ μὲ τὴν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπισυμβάσαν τρομερὰν σεισμικὴν καταστροφήν της.

Καὶ μονάχα ὅμως ἡ δημαγωγικὴ αὐτὴ κακεντρέχεια καὶ καινοθηρία, ὁ περίεργος καὶ κακόβουλος αὐτὸς συνδυασμὸς τῶν δύο τελείως ἀσχέτων καὶ ἐντελῶς διαφόρων, αὐτῶν γεγονότων ἀρκεῖ διὰ νὰ δείξῃ τὴν... θλίψιν καὶ τὸν πόνον τοῦ ἀνδρὸς διὰ τὰ θύματα τοῦ σεισμοῦ.

Ἄθελά των ξεσκεπάζονται οἱ ἄνθρωποι ἢ «μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται ἀπολέσει»;

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΝΕΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Ἄστοχον καὶ ἀψυχολόγητον κρίνομεν τὴν ἐνέργειαν τῆς Διευθύνσεως Κατασκευῶν Μακεδονίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦ νεροῦ τῆς Κοινότητος Ν. Τρίγλιας.

Ἡ ἔπρεπε ἡ ἐν λόγῳ ὑπηρεσία νὰ φροντίσῃ **νὰ πείσῃ ἀπολύτως** τοὺς κατοίκους Ν. Τρίγλια, ὅτι ἐκ τῆς τυχὸν ἀφαιρέσεως μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Κοινότητός των πρὸς διευκόλυνσιν καὶ τῶν κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ Μετοχίου Σερβικοῦ, δὲν πρόκειται νὰ ζημιωθῇ παντάπασιν ἡ Κοινότης των καὶ δὲν θὰ παρατηρηθῇ οὐδεμία ἔλλειψις ὕδατος εἰς αὐτούς. Ἢ ἔπρεπε νὰ ἐξεύρῃ ἄλλην λύσιν—ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἰδία δὲν εἶναι βεβαία περὶ τῆς ἐπαρκείας τοῦ ὕδατος τοῦ ὑδραγωγείου Ν. Τρίγλιας (ἀφοῦ δὲν κατώρθωσε νὰ πείσῃ περὶ τούτου τοὺς κατοίκους, ἴσως νὰ συμβαίνει καὶ αὐτὸ—τουλάχιστον ἡ ἐνέργειά της μᾶς ἀναγκάζει νὰ τὸ σκεφθῶμεν καὶ τὸ ἐνδεχόμενον αὐτὸ)—καὶ νὰ μὴν ἐξεγείρῃ διὰ τῶν ἀστόχων ἐνεργειῶν της τοὺς κατοίκους καὶ ταράσσῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην των.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐκακοποιήθη παρὰ τῶν κατοίκων ὁ ἀποστολεὶς διὰ **«τὸ μέρασμα τοῦ νεροῦ»** ὑπάλληλος τῆς Δ.Κ.Μ. καὶ ἠπειλήθη ἡ τάξις.

Τὸ ἴδιον δὲ ἀσφαλῶς θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ πάλιν ἐὰν ἀποσταλῇ καὶ δεύτερος καὶ τρίτος ὑπάλληλος.

Καὶ τὸ δίκαιον θὰ εἶναι πάντοτε μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ Ν. Τριγλιας

Καὶ τὴν εὐθύνη τῶν ἐκτρόπων αὐτῶν θὰ φέρῃ πάντοτε **ἀκεραίαν** ἡ Διεύθυνσις Κατασκευῶν Μακεδονίας.

Ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς ἂς ἐπιληφθῇ αὐτοπροσώπως τῆς τακτοποιήσεως τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος διὰ νὰ προληφθοῦν, τυχόν, σοβαρώτερα ἔκτροπα.

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΠΛΑΝΩΝ

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας δι' ἐγγράφου της, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 (59) ἐ. ἔ. φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας, μᾶς ἐπληροφόρει ὅτι **θὰ διατάξῃ τὴν τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τῶν Πλανῶν** μὲ τὴν τηλεφωνικὴν γραμμὴν Μεγ. Παναγίας.

Παρῆλθεν ἔκτοτε τρεῖς καὶ πλέον μῆνες καὶ ἀκόμη δὲν ἔγινεν ἀπολύτως τίποτε.

Δὲν νομίζει ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς ὅτι ἡ τακτικὴ αὐτὴ τῆς **αὐτοδιαψεύσεως καὶ ἀπραγματοποιήσεως** τῶν ὑποσχέσεων ζημιώνει **πρωτίστως** τὴν Κυβέρνησιν—**ἠθικῶς καὶ κομματικῶς**;

Ἂς φροντίσῃ λοιπὸν ὁ κ. Ράλλης νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἄτοπον καὶ ἄστοχον τοῦτο, διατάζων τὴν ταχίστην σύνδεσιν τῶν Πλανῶν μὲ τὴν τηλεφωνικὴν γραμμὴν Μεγ. Παναγίας, ἀφοῦ τὸ τοιοῦτον δὲν θὰ στοιχίσῃ σχεδὸν τίποτα, καὶ θὰ ἐξυπηρετήσῃ μέγιστα καὶ ζωτικώτατα τοῦ λαοῦ ζητήματα.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΧΩΡΙΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ν. Σκιώνη διὰ σημερινῆς ἀνταποκρίσεώς της, δημοσιευομένης εἰς ἄλλην σελίδα μας, παραπονεῖται ὅτι δὲν ἔχει τηλέφωνο.

Μὰ ἐπὶ τέλους δὲν νομίζει τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ τηλέφωνα ὅλα τὰ χωριὰ—πρᾶγμα ποὺ ἔγινε σήμερα καὶ στοὺς ἀγρίους ἀκόμη λαούς—ἀφοῦ μάλιστα τὰ ἔξοδα ἐγκαταστάσεώς των τὰ ἀναλαμβάνουν ὅλα αἱ Κοινότητες.

Στοιχίζουν μήπως τόσον πολὺ τὰ μηχανήματα αὐτά; Ἀλλὰ γνωρίζο-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

ΤΟΥ κ. ΒΑΣ. ΜΑΤΑΥΤΣΗ

Βον

Οἱ σπουδαιότερες ὅμως ἀμφιβολίες ἢ μάλιστα ἀντιρρήσεις καὶ ἀντιδραστικὲς διαθέσεις πρὸς τὴ σπουδαιότητα ταῦ Σχολικοῦ κήπου εἶναι οἱ τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τοῦ ἀμόρφωτου χωρικοῦ ποὺ βλέποντας τὸ παιδί του ποὺ μὲ ζῆλο μὲ ἐσωτερικὴ ὥθηση ἐργάζεται, σκαλίζει τὴ βραγιά του, τσαπίζει ξεβοτανίζει στὸ σχολικὸ κῆπο φωνάζει: «τσάπιζε νὰ φάῃ ὁ δάσκαλος μαρούλια!...» Τέτοιες ἀντιδραστικὲς διαθέσεις συναντοῦμε καὶ σὲ ἄλλες σχολικὲς ἐργασίες, ὅπως στὶς χειροτεχνικές· κι' ἀκοῦμε νὰ λένε ὅτι τὰ παιδιὰ τὰ μαθαίνουμε σήμερα νὰ φκιάνουν καλαθάκια 'Αλλὰ ἀρκοῦν τ' ἀνωτέρω σὰν εἰσαγωγὴ στὸ θέμα τὸ ὁποῖο θὰ πραγματευθοῦμε. Σκοπός μας ἐδῶ εἶναι νὰ καταδεχθοῦν τὰ ἀγαθὰ τοῦ Σχολικοῦ κήπου πρῶτα στὸν ἀγροτικό μας κόσμο γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ μὲ στραβὸ μάτι τὴν ἐργασία μας καὶ τὴν ἀποκλῆῃ χασομέρια τῶν παιδιῶν, καὶ δεύτερο φέρουμε στὴ συνείδηση τῶν ἴδιων μας τῶν δασκάλων τὰ ἀγαθὰ ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν σχολικὴ αὐτὴ ἐργασία καὶ νὰ ἔχωμε ξεκαθαρισμένο τὸ τί ἐπιδιώκομε καὶ τί εἶναι δυνατὸ νὰ ἐπιτύχωμε. Νὰ μὴν καταγινόμαστε σαὐτὴ πιστεύοντας στὸ ὅ,τι φέρει.

Πρὶν ὅμως μποῦμε στὸ κύριο τοῦ θέματός μας καλὸ εἶναι νὰ ποῦμε μὲ ὅσο τὸ δυνατὸ λιγώτερα πῶς θὰ ἀρχίσωμε τὴν ἵδρυση τοῦ σχολικοῦ κήπου. Δὲν ἔχομε σκοπὸ ὅμως νὰ δώσωμε ὁδηγίες γιὰ τὸ σχεδίασμά του, τὴ διαρρύθμισή του τὸ φύτεμα τῶν φυτῶν κλπ. παρὰ νὰ ποῦμε τή γνώμη μας γιὰ τὴν ἵδρυση του καὶ τὴ στάση ποὺ θὰ λάβωμε ἀπέναντι τῆς ἀγροτικῆς κοινωνίας τοῦ χωριοῦ στὴν ἀρχή. Καὶ προχωροῦμε:

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἐμεῖς οἱ διδάσκαλοι τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἔχομε νὰ ἐπιτελέσωμε εἶναι ὄχι μονάχα τὰ παιδιὰ τοῦ ἀγροτικοῦ πρὸ πάντων κόσμου νὰ μορφώσουμε σωματικῶς πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς γύρω τους καὶ γύρω ἐνηλίκους ἀγρότας να διαφωτίσωμε σὲ πολλαπλᾶ ζητήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κατέχωμε γιατὶ κατὰ πρῶτο καὶ σπουδαῖο λόγο αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον εἶναι ἕνας ἀπ' τοὺς μεγαλύτερους παράγοντας ἐπιδρῶν ποικιλοτρόπως καὶ παντοιοτρόπως στὶς ψυχὲς πρὸς τὶς ὁποίες κατ' εὐθείαν στρέφεται τὸ ἔργο μας· Κατὰ δεύτερο κι' ἐπίσης σπουδαῖο λόγο πρέρει νὰ τοὺς διαφωτίσωμε γιατὶ στὶς ἑκάστοτε ἐνέργειές μας πρέπει νὰ προβλέπωμε τὰ ἐμπόδια, τὰ προσκόμματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴ ἀπαντήσωμε στὸ ἔργο μας καὶ τὰ ὁποῖα πιθανὸν πολλὲς φορὲς νὰ εἶναι τόσο ἰσχυρὰ ὥστε ὁ σκοπός μας νὰ παρεξηγηθῇ καὶ νὰ δημιουργηθοῦν πλάνες καὶ ἀπαισιοδοξίες οἱ ὁποῖες νὰ γίνουν αἰτίαι ἀποτυχίας τοῦ σκοποῦ μας.

Μιὰ ἀπ' τὶς πρῶτες ἐνέργειες γιὰ τὴν ἵδρυση σχολ. κήπου εἶναι καὶ νὰ προπαρασκευάσωμε τὸ ἔδαφος, τὶς ἀντιλήψεις νὰ δημιουργήσωμε οὕτως εἰπεῖν εὐνοϊκὴ ἀτμόσφαιρα νὰ κατηχήσωμε τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον μας τὸ ὁποῖο βέβαι θὰ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστο ἀμόρφωτο, νὰ τὸ προδιαθέσωμε ἔτσι ποὺ ὄχι μονάχα ἀντιρρήσεις κι' ἐμπόδια νὰ μὴν ἐπιφέρῃ παρὰ νὰ μᾶς ἔρθῃ ἀκόμα καὶ ἀρωγὸ στὴν νεωτεριστικὴ προσπάθειά μας ποὺ βέβαια γιὰ νὰ εὐοδωθῇ θὰ χρειάζεται κατὰ τὰς περιστάσεις πολὺ ἢ λίγο τὴν βοήθεια τῶν γονιῶν τῶν παιδιῶν τοῦ σχολειοῦ μας καὶ γενικὰ κάθε χωρικοῦ.

Χρειάζεται νὰ κάνωμε γνωστὸ σαὐτοὺς ὅτι ἡ ἐνέργειά μας ἀποβλέπει σὲ καλὸ αὐτῶν τῶν παιδιῶν τους καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀκόμη· χρειάζεται νὰ τοὺς φέρωμε παραδείγματα ζωντανὰ σὲ συζητήσεις μας ποὺ θὰ γίνωνται ὄχι μονάχα σὲ ἐπὶ τούτῳ διαλέξεις παρὰ καὶ στὴ συναναστροφὴ μαὐτοὺς στὸ καφενεῖο κιὄχι ἀλλοῦ μᾶς δίδεται εὐκαιρία κατάλληλη νὰ τὴ λαβαίνουμε ὡς ἀφορμὴ νὰ ἐπεκτεινόμεθα καὶ νὰ καταδείχνουμε πόσο εἶναι καλὸ πόσο ὡραῖο πόσο ὠφέλημο αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἐπιδιώκουμε. Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ γίνωνται ὅταν κάτι νέο θέλουμε νὰ εἰσαγάγωμεν στὸ σχολειό μας· πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ κάνωμε τοὺς χωρικοὺς νὰ ἐνδιαφερθοῦν. Θὰ ἀναφέρω ἐδῶ μερικὰ σχόλια ποὺ μπορεῖ νὰ γίνουν ἀπὸ χωρικοὺς για τὸ σχολικὸ κῆπο.

Ὅταν ζητήσῃ ὁ δάσκαλος μέρος γιὰ κῆπο πολλοὶ ἀπ' τοὺς χωρικοὺς θὰ νομίσουν καὶ θὰ ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι τὸ ζητᾶ γιὰ δικό του Βλέποντες οἱ χωρικοὶ τὰ παιδιά τους νὰ ἐργάζοντα. στον κῆπο ἢ δυσσαρεστοῦνται μὲ τὸ δάσκαλο ἢ μαλώνουν τὰ παιδιά τους λέγοντές τα «φυτεύετε γιὰ νὰ τρώῃ ὁ δάσκαλος σπανάκια καὶ μαρούλια...;» Πιὸ χαρακτηριστικὰ ὅμως εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἀκοῦμε νὰ λένε μερικοὶ γονεῖς «ἐμεῖς τὰ παιδιά μας τὰ στέλνουμε νὰ μάθουν γράμματα στὸ σχολεῖο κιὄχι νὰ τσαπίζουν στὸ πῆπο. Κεῖνο τὸ καιρὸ ἐμεῖς οὔτε ἐκδρομὲς εἴχαμε οὔτε κῆπο· μαθαίναμε γράμματα». Ὅσο θυμοῦμαι μιὰ γυναῖκα ποὺ πέρασε κάποτε ἔξω ἀπ' τὸ κῆπο τοῦ σχολειοῦ μου καὶ εἶδε τὴ κόρη της μαθήτρια τῆς Δης τάξης μαζὶ μὲ ἄλλα κορίτσια μὰ ξεβοτανίζουν μιὰ βραγιὰ κι' ἔβαλε τὶς φωνὲς λέγουσα «νὰ μὴ σᾶς ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς κοριτσάκια μου νὰ παλεύετε μὲ τὰ χώματα» αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ σχόλια μπορεῖ νά γίνουν ἀπ' τοὺς χωρικούς.

Ὅλοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ κῆπο ἀρνητικά· πιὸ πολὺ ἡκαϋμένη ἡ μητέρα ποὺ εὐχήθηκε γιὰ τὸ κορίτσι τῆς μιὰ καλὴ εὐχὴ'..Νομίζει δυστυχία εἶναι νὰ παλεύῃ κανένας μὲ τὰ χώματα, νὰ ὀργώνει νὰ θερίζει νὰ ἁλωνίζει καὶ ἡ κόρη νὰ ξεβοτανίζει· νομίζει ὅτι εὐτυχία εἶναι νὰ τὰ ἔχει κανένας ὅλα ἕτοιμα ἀπ' τὸ Θεό!!.. Ἀκόμα ἔχομε νὰ ἀντικρύσωμε καὶ μιὰ κακὴ συνήθεια ποὺ κάθε πράγμα δημόσιο, κοινοτικό, ἐκκλησιαστικό, σχολικὸ θεωρεῖται μηδὲν καὶ πολλὲς φορὲς γίνεται παρανάλωμα ἁρπαγῆς, καταπατήσεως, κλεψιᾶς καὶ καταστροφῆς ὄχι μονάχα ἀπὸ τὰ ζῶα τοῦ χωριοῦ μὰ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους τοὺς χωρικοὺς ἀκόμα. Πόσες φορὲς ζῶα δὲν τρῶνε δὲν καταπατοῦν τὰ φυτὰ, τὰ δένδρα τοῦ κήπου! Πόσες φορὲς δὲ μᾶς κλέφτουν τὰ ἀγγούρια τὰ μαρούλια ἢ τὰ λουλούδια οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ ποὺ βρίσκονται πάνω στὶς ἐφηβικὲς τους τρέλες. Δὲν ἀρκεῖοῦτε μὲ δικτυωτὸ σύρμα περίφραξη, οὔτε ἀγκαθωτὸ γιὰ νὰ φυλαχτοῦν τὰ φυτὰ τοῦ κήπου· καὶ κάστρο νὰ γίνῃ πάλι θὰ πατηθῇ, τὸ κατσικάκι θὰ βρῇ τρύπα νὰ τρυπώσῃ, ἡ ὄρνιθα θὰ πετάξῃ καὶ ὁ κλέφτης θὰ πηδήξῃ. Ὅλα αὐτὰ κάθε δάσκαλος ποὺ ἔχει κάνει σχολ. κῆπο τὰ ξέρει.

Οἱ ἀντιδραστικὲς διαθέσεις ὅμως πρὸς τὴν ἵδρυση τοῦ σχολικοῦ κήπου πολλῶν χωρικῶν, οἱ κακοδοξίες οἱ καταστροφὲς ποὺ μᾶς γίνονται στὸν κῆπο ἔχουν μιὰ κακὴ ἐπίδραση, ἕναν ἄμεσο ἀντίκτυπο στὴ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ στοὺς μαθητές μας ποὺ πρόκειται νὰ ἐργασθοῦν σὰν μικροὶ γεωργοὶ πειραματιστὲς στὸν κῆπο.

Γιατὶ τὸ παιδὶ ποὺ τρέφει κάποια ἐκτίμηση στοὺς γονεῖς του καὶ σ' ὅλους τοὺς μεγαλυτέρους ἀκούοντας νὰ λένε καὶ νὰ ἐκφράζωνται αὐτοὶ καὶ νὰ πράττουν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω τρόπους καὶ βλέποντας νὰ καταστρέφωνται τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας του γεννᾶται μέσα του ἀμφιβολία ἂν ἐκεῖνο στὸ ὁποῖο τὸ ὁδηγεῖ ὁ δάσκαλός του εἶναι καλὸ καὶ πολλὲς φορὲς ἐπειδὴ δὲν βλέπει νὰ συμβιβάζεται μὲ τὶς ἀντιλήψεις τῶν γονιῶν τοῦ τὸ κακοχαρακτηρίζει· τὸ ἐνδιαφέρο του τὸ ὁποῖο εἶναι ἄμεσο πρὸς τὴν ἀσχολία αὐτὴ διακόπτεται, τὰ πάντα καὶ αὐτὸς ὁ δάσκαλός του ἀκόμα ξεπέφτουν στὴ συνείδησί του δυσαρεστεῖται μὲ ὅλα κατὰ τὸ ψυχολογικὸ νόμο τῆς μεταβιβάσεως τοῦ συναισθήματος κι' ἐδῶ ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ κήπου στὸ δάσκαλο καὶ σ' ὅλα τὰ ἄλλα.

Πρέπει λοιπὸν νὰ προδιαθέσωμεζ τοὺς χωρικοὺς καταλλήλως ὥστε ὄχι μόνο τὴν ἐνέργειά μας νὰ μὴν θεωροῦν ἀνωφελῆ καὶ ἐπιζήμια εἴτε γιὰ παιδιά τους εἴτε γιὰ τὸν ἑαυτό τους ἀλλὰ νὰ τὴν ἐκτιμοῦν, νὰ τὴν παρακολουθοῦν καὶ νὰ τὴν ἐπιβλέπουν ἀκόμα γινόμενοι φρουροὶ τοῦ ἔργου μας καὶ σεβόμενοι τοὺς κόπους μας καὶ κόπους τῶν παιδιῶν τους ὡς ἀποβλέποντας στὴν ὠφέλεια τῶν παιδιῶν καὶ αὐτῶν ἴδιων ἀκόμη. Νὰ βλέπουν τὴ βλάβη καὶ τὴ καταστροφὴ τοῦ σχολικοῦ κήπου ὡς βλάβη δική τους καὶ τῶν παιδιῶν τους. 'Ακόμα καὶ τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα θὰ προσφέρουν ἀγόγγυστα στὰ παιδιά τους γιὰ τὴν ἐργασία στὸ σχολικὸ κῆπο, ὅταν τὸ ταμεῖο μας δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ τὰ ἀγοράσῃ στὶς ἀρχές.

Συνέχεια στὸ ἑπόμενο

ΒΑΣΙΛ. ΜΑΤΑΥΤΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ Ν. ΣΚΙΩΝΗ

ΠΟΥ ΑΡΑΓΕ ΖΟΥΜΕ;

Νὰ ἕνα χωριὸ ποὺ τὸ Κράτος—ἡ *Ἀθήνα*—δὲν ξέρει καθόλου ἂν ὑπάρχει στὸ χάρτη τῆς Ἑλλάδος. Ἴσως μερικοὶ... ἀρχαιολόγοι καὶ ὅσοι ἄλλοι καταγίνονται μὲ τὴν ἀρχαία ἱστορία τῆς πατρίδος μας, νὰ θυμοῦντσι κάπως πῶς ἡ *Σκιώνη* ὑπῆρξε κάποτε μιὰ ἀπό τὶς τόσες σπουδαῖες πόλεις τῆς ἀρχαίας Χαλκιδικῆς, τὸν καιρὸ τοῦ Πελοπονησιακοῦ πολέμου καὶ στοὺς χρόνους τοῦ Μεγάλου 'Αλεξάνδρου, ἀποικισθεῖσα ἀπὸ Πελληναίους.

Ὅτι ὑπάρχει ὅμως καὶ σήμερα ἕνα χωριὸ στὴ Χαλκιδικὴ ποὺ φέρει τὸ ἀρχαῖο, τὸ τιμητικό, ἰὸ ἔνδοξο αὐτο ὄνομα οὔτε ἰδέαν κἂν δὲν ἔχουν οἱ τὰ σκῆπτρα τῆς χώρας μας κατέχοντες. Τουλάχιστο αὐτὸ δείχνουν.... ***τα χαρτιά.***

Μέχρι σήμερα τὸ χωριό μας δὲν γνώρισε οὔτε ἴχνος κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ στοργῆς.

Τὶς φωνὲς μας οἱ κ. κ. ἁρμόδιοι τὶς ἐκλαμβάνουν ὡς προερχομένας ἀπὸ τὸν.... ἄλλον κόσμο (ἀφοῦ δὲν ξέρουν ὅτι ἡμεῖς ὑπάρχομεν), πῶς εἶναι ἠχὼ—βρυκολάκιασμα—τῶν ἀρχαίων μας προγόνων Γι' αὐτὸ καὶ δὲν δίνουν καμιὰ ἀπολύτως προσοχὴ σ' αὐτές.

Θέλτε ἕνα μικρότατο παράδειγμα, ***Νάτο:***

Ὅλα τὰ κουτσοχώσια καὶ οἱ ἀχυροκαλύβες τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἀπέκτησαν τηλέφωνο γιὰ τὶς τόσες ἀνάγκες τῶν χωρικῶν. Ἡμεῖς ὅμως ἔχομε ἀπὸ τὸ 1928 ποὺ παρακαλοῦμε, φωνάζουμε, τυρανιόμαστε, ἀλλὰ κανένας δὲν μᾶς ἀκούει.

Μὰ τόσο πολὺ τέλος πάντων, στοιχίζει ἕνα τηλέφωνο καὶ ***δὲν τολμάει τὸ κράτος νὰ ἀναλάβῃ τὴν σπουδαῖα αὐτὴ δαπάνη; Τόση μεγάλη φειδὼ στὸ χρῆμα τοῦ λαοῦ, γιὰ τὶς ζωτικὲς ἀνάγκες τοῦ τοῦ λαοῦ;*** Νὰ εἶναι γιὰ καμιὰ ἐνίσχυση τῆς «ἐντυπίως βιομηχανίας» ἢ γιὰ τίποτα «κανόνια», νὰ δεῖς πῶς δὲν λυποῦνται τὸ χρῆμα τοῦ λαοῦ—***τὸ χρῆμα τοῦ φτωχόκοσμου μονάχα.*** γιατὶ καθὼς βλέπομε στὶς 'Αθηναϊκὲς ἐφημερίδες, συνεπεῖς πρὸς τὶς ἀπέναντι τοῦ κράτους ὑποχρεώσεις των εἶναι μονάχα οἱ φτωχοί, ἐνῶ οἱ κοιλαράδες πλουσιοι εἶναι ὅλοι των φοροκλεφταράδες.

Δὲν μᾶς μένεις παρὰ ἐσὺ μονάχα καλή μας «Φωνή».

Βγάλε λοιπὸν ἐσὺ τουλάχιστο καμιὰ φωνή, ἴσως καὶ φτάσει μέχρι τ' ἀφτιὰ τῶν περιφήμων ἁρμοδίων καὶ παραδεχτοῦν πῶς ἡ Ν. Σκιώνη ὑπάρχει, πῶς εἶναι σύγχρονο χωριὸ κι' ὄχι ἐρείπια ἀρχαίας πόλεως, πῶς εἴμαστε ζωντανὴ πραγματικότητα, ἴσως κι' ἀποφασίσουν τότε νὰ μᾶς συνδέσουν καὶ μᾶς μὲ τὸν λοιπὸν κόσμον μ' ἕνα τηλέφωνο, γιὰ νὰ καταλάβουμε κι' ἡμεῖς ὅτι ζοῦμε στὸν 20ον αἰῶνα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν μηχανικῶν εὐκολιῶν, γιατὶ κοντεύει νὰ πάθουμε παραίσθηση καὶ νὰ παραδεχτοῦμε πῶς δὲν ζοῦμε στὸ 1934 ἀλλὰ στὸ 500 πρὸ Χριστοῦ.

'Αλλὰ νὶ καὶ ἕνα ἄλλο σπουδαῖο ζήτημα, τὸ ζήτημα τοῦ ἱερέως.

Ἡ ἐκκλησία μας εἶναι κλειστὴ ἐδῶ καὶ δύο χρόνια, οὔτε Κυριακὴ ξέρουμε οὔτε Πάσχα οὔτε Χριστούγεννα. Ὁ Σεβασμιώτατος κ. κ. Εἰρηναῖος μᾶς λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχουν παπάδες καὶ οὔτε μπορεῖ νὰ χειροτονήσῃ ἰδικόν μας παπᾶν διότι σύμφωνα μὲ τὸν νέον νόμον πρέπει νὰ εἶναι τελειόφοιτος γυμνασίου.

Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ τότε νὰ ζητήσουμε ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Νὰ σᾶς ἀραδιάσω κι' ἄλλα; Ἂς μὴ σᾶς σκοτίζω ὅμως περισσότερο.

Σύγχρονος Σκιωνεὺς

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΤΡΥΓΗΤΟΥ

Τὸ λέει ὑ πετροκότσυφας στὸ δροσε-
(ρὸ τ' αὐλάκι,
τὸ λὲν στὰ πλάϊα οἱ πέρδικες, στὴν
(ποταμιὰ τ' ἀηδόνια,
τὸ λὲν στ' ἀμπέλια οἱ λυγερὲς, τὸ
(λὲν μὲ χίλια γέλια,
Τὸ λέει κι' ἡ Γκόλφω ἡ ὄμορφη. τὸ
(λέει μὲ τὸ τραγοῦδι.

—'Αμπέλι μου, πλατύφυλλο καὶ κα-
(λοκλαδεμένο,
δέσε σταφύλια κόκκινα, νὰ μπῶ νὰ
(σὲ τρυγήσω,
νὰ κάμω ἀθάνατο κρασί, μοσχοβο-
(λιὰ γιομάτο.
Μέσ στὰ κατώγεια τὰ βιθιὰ σὰν μό-
(σχο νὰ τὸ κρύψω
νὰ τὸ φυλάξω ὁλάκερες χρονιές, ἀ-
(κέριους μῆνες
ὥς που νἀρθεῖ μιὰν ἄνοιξη, νἀρθεῖ
(ἕνα καλοκαίρι,
νὰ γύρει ἀπὸ τὴ μακρινὴ τὴν ξενη-
(τειὰ ὁ καλός μου.
Νὸ κατεβῶ μέσ' στὴν αὐλή, νὰ πιά-
(κω τ' ἄλογό του,
νὰ τὸν φιλήσω ἀγκαλιαστὰ στὰ μάτια
[καὶ στὸ στόμα,
νὰ τὸν κεράσω, ἀμπέλι μου, τ' ἀθά-
[νατο κρασί σου
τῆς ξενητειᾶς τὰ βάσανα νὰ πᾶν, νὰ
[τὰ ξεχάσει·

Κ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

ΑΡΣΙΣ ΑΔΙΚΙΑΣ

Ἡ Κοινότης Διονυσίου μὴ συμπεριληφθεῖσα εἰς τὰς Κοινότητας εἰς ἃς ἐγένετο ἡ διανομὴ τοῦ φόρου ἁλιείας διαμαρτυρήθη διὰ τὴν ἀδικίαν ταύτην πρὸς τὸν Νομάρχην Χαλκιδικῆς κ. Θεοδοσίου.

Κατόπιν τῆς διαμαρτυρίας ταύτης ὁ κ. Θεοδοσίου ὑπέβαλεν πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας ἀναφορὰν του, δι' ἧς παρακαλεῖ ὅπως κατὰ τὴν νέαν τουλάχιστον κατανομὴν (χρήσεως 1934-35) τοῦ φόρου ἁλιείας συμπεριλιφθῇ καὶ ἡ Κοινότης Διονυσίου εἰς τὸν σχετικὸν κατάλογον καθ' ὅτι καὶ αὐτὴ δικαιοῦται ποσοστῶν ἐκ τοῦ φόρου τούτου, ἐφ' ὅσον τὰ ὅρια της ἐπεκτείνονται μέχρι τῆς θαλάσσης.

Εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ κ. Ράλλης θὰ ἄρῃ τὴν εἰς βάρος τῆς Κοινότητος ταύτης γενομένην ἀδικίαν καὶ θὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὴν τὸ ἀναλογοῦν ἐκ τοῦ φόρου τούτου ποσοστόν.

Η ΟΔΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ-ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Παρὰ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐχορηγήθη πίστωσις δραχ. 4 500.000 διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν (τεχνικὰ ἔργ , σκυρόστρωσιν' ἐπάλληψιν) τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Πολυγύρου.

Ἐπίσης ἐχορηγήθη πίστωσις δραχμῶν 1 500.000 διὰ τὴν ὁδὸν 'Αρναίας.

Αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι, ὡς πληροφορούμεθα, ἤρχισαν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην.

ΤΟΥ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΦΟΡΤΟΕΠΙΒΑΤΙΚΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΦΟΡΤ

ΟΚΤΑΚΥΛΙΝΔΡΟΝ
ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΩΤΑΤΟΝ
ΑΦΩΝ ΓΑΒΡΙΛΗ

ΕΚΤΕΛΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΤΙΚΗΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Βιβλία Διδακτικὰ—Βοηθητικὰ—Παιδαγωγικὰ—Ἐποπτικὰ μέσα—Ὑλικὰ γειροτεχνείας—Γραφικὴ ὕλη.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΔΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Ἐτησία συνδρομὴ δραχ. 75

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.
Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον.

Διὰ δύο δημοσιεύσεις 3 δραχ.
Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΒΑΣΑΝΑ

Νάτα μας!!!....
Τί 'χες Γιάννη μ', τί 'χα πάντα.
Τὰ καϋμένα τὰ μαθητάκια ὅσο χαρῆκαν ξεχαρήκαν. Δὲν πρόκαμαν καλὰ-καλὰ νὰ ξεθαρρέψουν ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη τῆς καμπάνας κι' αὐτὴ ἡ ἄθλια ξανάρχισε κι' ὅλας νὰ τὰ φωνάζει—νὰ τὰ τρομοκρατεῖ, σωστότερα—πάλι.

"Αχ!!!... αὐτὸ τὸ γρήγορο *ντάν, ντάν, ντὰν* τῆς καμπάνας. Πόσες σκέψεις, πόσες σκοτοῦρες, πόσες στεναχώριες, πόσα βάσανα δὲν φέρνει στὰ κεφαλάκια των. Πόσες φορὲς ἐξ αἰτίας του δὲν πετάχτηκαν τρομαγμένα ἀπὸ τὸ ζεστὸ κρεβάτι, γιὰ νὰ λύσουν ἕνα πρόβλημα. Πόσες φορὲς δὲν τὰ ἐξανάγκασε νὰ ἀφήσουν στὴ μέση τὸ φαΐ γιὰ νὰ προκάμουν τὸ μάθημα.

"Ολες αὐτὲς οἱ ἄχαρες, ἀνιαρὲς καὶ ζόρικες σκέψεις ἔρχονται τώρα πάλι στὸ νοῦ των, στὸ πρῶτο ἄκουσμα τοῦ *ντάν, ντάν, ντὰν* τῆς καμπάνας (Ἀλήθεια, γιατὶ σὲ τέτοιες στιγμὲς δὲν θυμᾶται κανεὶς τὶς εὐχάριστες καὶ τερπνὲς στιγμὲς ποὺ πέρασε—καὶ βέβαια ἡ μαθητικὴ ζωή, ἀναμφισβήτητα, ἔχει τὰ καλά της, τὶς τέρψεις της, τὶς χάρες της, τὶς γλύκες της, τὶς τρέλλες της—παρὰ θυμᾶται μονάχα τὶς ἄχαρες, πληκτικὲς καὶ δύσκολες; Περίεργοι ψυχοφυσικοὶ συνδυασμοί.)

Μὰ κι' αὐτοὺς τοὺς δασκάλους, τὶ τοὺς χρωστᾶς τώρα. Τὶ βιάζονται ἔτσι; Τὶ θὰ κερδίσουν;

"Α.. μά, δὲν βολεύονται...

Σάμπως πρόκειται νὰ τὰ μάθουν ὅλα τὰ *γράμματα* σὲ μιὰ χρονιά.

"Ας εἶν' καλά, ἔχουν περιθώριο δώδεκα (12) ὁλόκληρα χρόνια. Γιατὶ λοιπὸν δὲν τ' ἀφήνουν τὰ καϋμένα τὰ παιδιὰ νὰ ξεκουραστοῦν ἀκόμα κάνα—δύο μῆνες—τουλάχιστον ὥστου ν' ἀρχίσουν τὰ κρυόματα.

* * *

«Κάθε ἀρχὴ καὶ δύσκολη». "Ολη ἡ φασαρία στὴν ἀρχὴ εἶναι. Ἀργότερα βέβαια θὰ στρώσουν τὰ πράγματα; θὰ ρεγουλαριστεῖ ἡ δουλιὰ καὶ ἡ μαθητικὴ ζωὴ θὰ πάρει πάλιν τὴν κανονική της τροχιά. Μὰ ἔλα ὅμως ὥσπου νὰ στρώσει...

Ξέρεις τὶ πάει νὰ πεῖ νὰ γλεντοκοπᾶς ὅλες ὁλόκληρους μῆνες χωρὶς καμιὰ στεναχώρια, νὰ κοιμᾶσαι καὶ νὰ σηκώνεσαι ὅτι ὥρα θέλεις. Νάχεις τ' ἀφιλί του ἥσυχα καὶ τὴν καρδιά του ξένοιαστη, ἀπὸ κάθε σκοτοῦρα καὶ στεναχώρια, ἀπὸ κάθε Ἀννίβαν, Μωϋσή, Γοδεφρεῖδον, Βαλδουῖνον, Ἀττίλαν, Ἰουλιανό, Φραγκίστο, ἀπὸ κάθε Ὀστρογότθο, Μαμαιλοῦκο. Οὖνο, Ἄβαρα, Τοῦρκο, Ἄραβα, Βησιγότθο, ἀπὸ κάθε Λυσία, Ἡσίοδο, Σοφοκλῆ, Παυσανία, Κατιλίνα, Ἠλέκτρα, Μήδεια, Ἀντιγόνη, καὶ ἀπὸ τόσα καὶ τόσα ἄλλα «Σὺν-Πλήν.» «ἐντὸς-ἐκτός,» Κύκλους, Κώνους, Κύβους, Γωνίες, Παραλληλόγραμμα, Ἐφαπτομένες Τετραγωνικὲς ρίζες ποὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ χωρέσουν μέσα σὲ στρογγυλὸ ἢ αὐγολοειδὲς κεφάλι. Ξέρεις λοιπόν, τὶ πάει νὰ πεῖ νὰ εἶσαι τρεῖς μῆνες ἥσυχος καὶ ξεθαρρεμένος καὶ ν' ἄρχεται αὐτὴ ἡ ἄθλια ἡ καμπάνα μὲ τὰ γρήγορα ντάν, ντάν, νιὰν νὰ σὲ χαλάει τὰ.... γοῦστα σου καὶ νὰ σὲ καλεῖ γιὰ νὰ σὲ ξαναζέψει στὸ μαγκανοπήγαδο ποὺ λέγεται Σχολεῖο.

Δὲν εἶναι κατάσταση αὐτή.

Τουλάχιστο νὰ εἶχε ἀρχίσει τὸ κρύο. Ἔτσι κι' ἔτσι. Μὰ τώρα, ζέστες, καλοκαῖρι, χαρὰ θεοῦ ὄξω καὶ νὰ σὲ κλείνουν μέσα στὴν «παράδοση». —

. . . . . .

—"Ακουσα προχτὲς ἕναν πιτσιρίκο νὰ εὔχεται: «ἔρε καὶ δὲν γίνεται κανένας σεισμὸς νὰ καθήσουμε ἀκόμα κανένα μῆνα... Τὶ καλά.»

Αὐτὲς οἱ πρῶτες μέρες κάθε σχολικῆς χρονιᾶς εἶναι πολὺ μπελιᾶς. Κάθε φορὰ ποὺ μ' ἔρχονται στὴ θύμηση—καὶ τώρα ἀκόμα—κρύο ρίγος περπατεύει τὸ κορμί μου.

Μὰ λίγο πρᾶγμα τώχεις σὲ παρακαλῶ νὰ σὲ κλείσουν πάλι μέσα σὲ τέσσερες τοίχους, νὰ σὲ ὁρίσουν ὧρες «παραδόσεων,» νὰ σὲ ἐπιβάλλουν ἕνα σωρὸ περιορισμούς; Καὶ κοντὰ σ' ὅλα αὐτὰ νὰ 'χεις νὰ παλαίεις ὅλη μέρα μὲ μιὰ στίβα τετράδια καὶ βιβλία.

"Αχ!... αὐτὰ τὰ βιβλία.... Πόσο μπελιὰ ἔφεραν στὸν κόσμο.... "Ας ὄψεται ἐκεῖνος ὁ ἀθεόφοβος ὁ Γουτεμβέργιος. Τὶ τὸν ἔφταιγε τὸν ἄνθρωπο νὰ πάει κι' ἀνακάλυψε αὐτὸν τὸν περίδρομο—τὴν τυπογραφεῖα καὶ.... χάλασε τὸν κόσμο.....

"Αν ἔλλειπαν τουλάχιστο, ἀπὸ τὶς ἄλλες καθημερινὲς σκουτοῦρες, τὰ βιβλία! πόσο ἥσυχος καὶ πόσο εὐτυχὴς θάταν ὁ ἄνθρωπος. Μὰ τώρα κοντὰ στοὺς ἄλλους διαβόλους ἔχεις κι' αὐτὸν—καὶ ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς μικρότερους.

Ἀμ' ἐκεῖνους πάλι τοὺς μακαρῖτες τοὺς.... ἀρχαίους τὶ τοὺς χρωστᾶς. "Ἀδιοι ἦταν οἱ ἄνθρωποι καὶ κάθονταν ὅλη μέρα κι' ἀράδιαζαν κι' ἔγραφαν ἕνα σωρὸ μασάλια, παραμύθια καὶ λοιπὰ μπαρδάκια, μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ βασανίζουν μὲ τὴν δῆθεν σοφίαν των τὰ ταλαίπωρα μαθητικὰ κεφαλάκια. Τὶ τοῦς χρωστᾶς κι αὐτούς.

"Εχουν δίκιο λοιπόν, τὰ καϋμένα τὰ παιδιὰ νὰ τὰ πιάνει τοῦτες τὶς πρῶτες μέρες τοῦ σχολικοῦ ἔτους καρδιοχτύπη καὶ ταχυπαλμία, ὅταν θ' ἀκούσουν ἀπὸ αὐτὴ τὴ καμπάνα μὲ τὸ γρήγορα *ντάν, ντάν, ντὰν* νὰ τὰ φωνάζει πάλι στὰ θρανία Μὰ σὲ λίγες μέρες θὰ στρώσουν καὶ ἡ ζωὴ των θὰ πάρει πάλι τὸν κανονικό της ρυθμό. Μην τὰ παρξηγεῖτε λοιπὸν τὰ καϋμένα γιατὶ θάναι αὔριο κατσουφιασμένα.

«Κάθε ἀρχὴ καὶ δύσκολη».

ΛΑΚΗΣ ΦΟΙΒΟΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΣΑΣ ΕΠΙΠΛΑ

Καθίσματα, Τραπεζάκια, Νταμιτζάνες, Γαράφες

Στὸν

ΓΕΩΡΓΙΟ ΤΣΙΑΤΡΑ

Ὅμορφα—Φθηνὰ—Στερεὰ

Ἐπίσης Ἐπιδιωρθώνει παντὸς εἴδους πλεκτά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΣΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

Χρόνια ὁλόκληρα τὸ χωριό μας ἀγωνίζονταν καὶ τυραννιῶνταν γιὰ ν' ἀποκτήση κι' αὐτὸ τηλέφωνο, γιατὶ σήμερα τὸ τηλέφωνο κατήντησε ἀπαραίτητο ὄχι μονάχα γιὰ κάθε χωριὸ μὰ καὶ γιὰ κάθε ἄνθρωπο.

Τελευταίως χάρις στὶς προσπάθειες τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Βασιλικοῦ καὶ τοῦ τέως νομάρχου Χαλκιδικῆς κ. Βλάση, κατώρθωσε ἐπὶ τέλους καὶ τὸ χωριό μας νὰ ἐφοδιοσθῆ μὲ τηλέφωνο. Μεγάλη χαρὰ κι' ἀνακούφησις στὸν χωριατόκοσμό μας ποὺ θὰ ἀποκτοῦσε κι' αὐτὸς ἕνα ἀπὸ τὰ καλὰ τοῦ πολιτισμοῦ. Κι' ὅλοι πρόθυμα ἔτρεξαν νὰ προσφέρουν τὴν προσωπική των ἐργασία γιὰ νὰ τελειώση μιὰ ὥρα γρηγορώτερα ἡ ἐγκατάστασίς του.

Οἱ κοινοτικοί μας ὅμως ἄρχοντες νομίζουν πὼς ὅ,τι καλὸ γίνεται στὸ χωριὸ γίνεται μονάχα γι' αὐτοὺς κι' ὄχι γιὰ τὸν κουτὸ τὸν κόσμο.

Παρὰ τὰς διαμαρτυρίας λοιπὸν ὅλων τῶν συγχωριανῶν μου, ἐγκατέστησαν τὸ τηλεφωνικὸ αὐτὸ μηχάνημα στό.... Καφενεῖο τοῦ πατρός τοῦ κ. ἀντιπροέδρου τῆς κοινότητός μας.

"Ετσι ὅλοι οἱ ἀγῶνες μας καὶ οἱ κόποι μας πῆγαν τελείως χαμένοι καὶ τὸ τηλέφωνο εἶναι «δῶρον ἄδωρον» γιατὶ βέβαια... καφενεῖο καὶ κοινοτικὸ τηλέφωνο δὲν θαρρῶ νὰ ἀκούσθηκε—οὔτε καὶ θὰ ἀκουσθῆ—πουθενά. Γιατὶ δὲν εἶναι βέβαια δυνατὸν καὶ ἀπὸ λόγους ἡσυχίας καὶ ἀπὸ λόγους μυστικότητος νὰ πηγαίνει ὁ κόσμος νὰ ἐμπιστεύεται τὰς τηλεφωνικάς του συνδιαλέξεις στό... καφενεῖο. Ἀποροῦμε δὲ πῶς οἱ τηλεφωνικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας ποὺ ἔκαμαν τὴν ἐγκατάστασή του, πείσθηκαν νὰ τὸ τοποθετήσουν στὸ καφενεῖο, ἀφοῦ ὑπάρχουν στὴν κοινότητά μας καὶ σχολεῖο καὶ κοινοτικὸ γραφεῖο.

Καὶ φυσικὰ δὲν εἶνα δυνατὸν νὰ ἀνατεθῆ ἡ εὐθύνη τοῦ τηλεφώνου καὶ ἡ διεκπεραίωσις τῆς τυχὸν τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν... καφετζῆν—ἔστω καὶ πατέρα τοῦ κ. ἀντιπροέδρου—ἐφ' ὅσον στὸ χωριό μας ὑπάρχουν ἄλλοι ἄνθρωποι πιὸ ἐγγράμματοι καὶ πιὸ κατάλληλοι καὶ μάλιστα δημόσιοι (διδάσκαλος) καὶ κοινοτικοὶ (γραμματεὺς) ὑπάλληλοι.

Ἐλπίζομεν πὼς ὁ νέος Νομάρχης μας θὰ διατάξει ἀμέσως νὰ σηκωθῆ πάραυτα ἀπὸ τὸ καφενεῖον τὸ τηλέφωνον καὶ νὰ ἐγκατασταθῆ εἰς τὸ Σχολεῖον ἢ εἰς τὸ Κοινοτικὸν γραφεῖον, νὰ ἀνατεθῆ δὲ ἡ διεκπεραίωσης τῆς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν γραμματέα τῆς κοινότητος ἢ εἰς τὸν δάσκαλον.

Διότι ἐκεῖ ποὺ εἶναι δὲν ἐξυπηρετεῖ ἀπολύτως κανέναν καὶ ὑπάρχει κίνδυνος καὶ νὰ κατασταφεῖ—καὶ πολὺ γρήγορα μάλιστα—γιατὶ κανένας δὲν εὐθύνεται καὶ ὅλοι οἱ πελάτες τοῦ καφενείου πέρνουν σ' αὐτὸ μαθήματα καβουρντίσματος.

Δ. ΜΗΤΣΑΚΗΣ

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΟΣ

Τὴν 9ην τρέχοντος μηνὸς καὶ περὶ ὥρας 9 π. μ. ὁ Γεώργιος Κ. Παπαδάκης ἐτῶν 19 ποιμὴν καὶ κάτοικος Κρήμνης ἐπετέθη κατὰ τοῦ ἀγροφύλακος Κρήμνης Δημητρίου Καρίκα καὶ τὸν ἐτραυμάτισε σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ σιδηρᾶς ῥάβδου, διότι ὁ ἐν λόγῳ ἀγροφύλαξ ἐπιχείρησε νὰ διώξῃ τὸ ποίμνιον ἐκ τινος ἀπηγορευμένης ζώνης.

Ὁ δράστης συλληφθεὶς ἀπεστάλη εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέαν.

ΑΔΗ ΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ ἀπαντοῦμε στοὺς ἀναγνῶστες μας γιὰ τὶς δουλειές των, ποὺ τυχαίνει νὰ ἔχουν στὰ δημόσια γραφεῖα Πολυγύρου.

Ὅσοι θέλουν νὰ τοὺ ἀπαντοῦμε μὲ γράμμα μας, νὰ μᾶς στέλνουν γραμματόσημα 3 δραχμῶν.

κ. κ. Χαραλ. Κουταλάκην Βραστά, Σπῦρον Χασαπίδην Θεσ)νίκην, Χαρ. Καμπίτσην Γερακινήν, Κων. Τσερβελὴν Καλύβες καὶ Βασ. Λαναρὰν Ἀρναίαν. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.

κ. Κυπαρίσσην Κυπαρισσὰν Μεταγίτσι. Τὰ περὶ ἐργοδηγοῦ κ. Οἰκονομίδου ἅτινα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθοῦν συκοφαντικὰ καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἀπαιτεῖται ἐπανόρθωσίς των.

κ. Ἰωάν. Μπουλιὸν Φοῦρκαν. Εἰς τὸν πίνακα εἶναι τὸ ὄνομά σας, θὰ φροντίσωμεν νὰ ἐγκριθῆ τὸ ταχύτερον. Ἀνταπόκρισις ἀκακάλληλος πρὸς δημοσίευσιν.

κ. Στυλ. Μπανάδαν Συκιαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλά σας λόγια. Περιμένομεν πάντοτε τακτικάς σας ἀνταποκρίσεις. Κυττάξαμε στὸ ταμεῖο. Δὲν πρόκειται περὶ διπλοπληρωμῆς φόρου. Κατὰ λάθος ἀνεγράφει καὶ εἰς τὰ δύο διπλότυπα ἡ αὐτὴ χρῆσις. Πρόκειται περὶ δύο διαφόρων χρήσεων (1931 καὶ 1932). Τὰ διπλότυπα θὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψωμεν μὲ πρώτην εὐκαιρίαν.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ

ΙΔΕΘΔΗ ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

ΑΜΜΟ-ΦΩΣ

ΤΑ ΥΠΕΡΟΧΑ ΕΥΘΥΝΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΣΠΥΡΟΥ
ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 14 ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΑΝΤΙΠΡ. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
Κ. ΚΑΤΣΑΜΟΥΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΡΒΑΡΑ

ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΤΑΣ ΑΝΟΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ

Θὰ πίστευε κανεὶς πὼς τὸ χωριό μας εἶναι ἕνας ἐπίγειος παράδεισος, ὅταν τὸ ἔβλεπε βουτηγμένο μέσα στὶς καστανιές, τὶς ὀξυές, τὶς βαλανιδιὲς καὶ σὲ ἕνα σωρὸ ἄλλα πράσυνα συμπλέγματα.

Καὶ ὁ ἀνήξερος παρατηρητὴς θὰ περίμενε ν' ἀκούσῃ, μέσα σ' αὐτὸ τὸ πράσινο θαῦμα, τὸ γνώριμο γιὰ τέτοιους τόπους γαργαλιστικὸ κι' ἡδονικὸ κελάρισμα πλήθους νεροσυρμῶν. Γιατὶ ὅλοι ξέρουμε πὼς ὅπου ὑπάρχουν δέντρα σίγουρα θὰ ὑπάρχει καὶ νερό. Αὐτὰ τὰ δύο ἦσαν ἀνέκαθε καὶ θάναι γιὰ πάντα δύο ἀχώριστοι ἐραστές. Τῶνα θὰ εἶναι πάντα συμπλήρωμα τοῦ ἄλλου. Καὶ τὰ δύο μαζὶ θ' ἀποτελοῦν πάντα τὴ λαχτάρα, τὴ χαρά, τὸ λάγκεμα τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς.

Κι' ὅμως τὸ χωριό μας τὸ βουτηγμένο, τὸ πνιγμένο μέσα στὸ πράσινο θαῦμα ὑποφέρει ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν ἔλλειψη νεροῦ.

"Οχι βέβαια πῶς δὲν ὑπάρχει στὶς πλαγιὲς τῶν γύρω βουνῶν μας νερό. Αὐτὸ θ' ἀποτελοῦσε ὄχι μονάχα.. ἀνορθογραφία, μὰ καὶ φυσικὴ ἀσυνέπεια.

"Ολα τὰ φαράγκια, ὅλες οἱ ρεματιές, ὅλοι οἱ λάκκοι χαίρονται, ἀγάλονται ἀπὸ τὸ ἀπολοχάϊδεμα τοῦ ἄφθονου νεροῦ. Ἡ φύση τοῦ χωριοῦ μας εἶναι ἀπ' ὅλα πλούσια.

Νερὸ δὲν ἔχει μονάχα τὸ χωριό μας. Κι' αὐτὸ γιατὶ οἱ μακαρίτες οἱ πατεραδες μας καὶ οἱ παποῦδες μας μὲ μιὰ ἀλλόκοτη κι' ἀνόητη σύμβαση παραχώρησαν τὸ νερὸ στοὺς ἀδελφοὺς Μιχαηλίδου. Καὶ τὴν ἀνοησία ἐκείνη τῶν προγόνων μας τὴν πληρώνουμε τώρα ἡμεῖς.

Ἐδὼ καὶ πολλὰ χρόνια οἱ ἀδελφοὶ Μιχαηλίδου κατάφεραν τοὺς τότε χωριανούς μας νὰ τοὺς παραχωρήσουν τὸ νερὸ γιὰ ἐκμετάλλευση. Φυσικὰ στὴ σύμβαση αὐτὴ εἶχαν ἀναλάβει αὐτοὶ νὰ φκιάσουν καὶ μερικὲς βρῦσες στὸ χωριὸ (καὶ τὶς ἔκαμαν βέβαια). Ἐπίσης οἱ ἀδελφοὶ Μιχαηλίδου ἀνέλαβαν τὴν εὐθύνη καὶ τὴ φροντίδα νὰ ἐπιδιωρθώνουν τὸ ὑδραγωγεῖο, τοὺς ὑδροσωλῆνες καὶ τὶς λοιπὲς βλάβες καὶ νὰ παραχωροῦν τὸ καλοκαῖρι ὅσο νερὸ χρειάζεται γιὰ τοὺς μπακτσέδες τῶν χωρικῶν. Σ' αὐτοὺς δὲ ἐπέτρεπε τὸ χωριὸ νὰ ἔχουν τὴν ἀποκλειστικὴ ἐκμετάλλευση τοῦ νεροῦ (νὰ φκιάσουν ὑδρόμυλους καὶ ὅτι ἄλλο ἤθελαν).

Καὶ ὥσπου ζοῦσαν ἐκεῖνοι τὰ πράγματα πήγαιναν βέβαια θαυμάσια, χωρὶς νὰ παρατηρηθῆ καμιὰ ἀνωμαλία, καμιὰ παράβασις τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως, καὶ φυσικὰ χωρὶς νὰ συμβῆ καμιὰ προστριβὴ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν χωρικῶν, ἀφοῦ νερὸ ὑπῆρχε γιὰ ὅλους ἄφθονο.

Τὰ πράγματα ὅμως ἄλλαξαν ἀφ' ὅτου πέθαναν ἐκεῖνοι καὶ τὸ νερὸ περιῆλθε στοὺς κληρονόμους των, οἱ ὁποῖοι ἐπειδὴ εἶναι πολλοὶ δὲν συμφωνοῦν καὶ δὲν ἐνδιαφέρονται καθόλου γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωση τοῦ ὑδραγωγείου, τῶν ὑδροσωλήνων κ.λ.π. Κι' ἔτσι ὅλα αὐτὰ κατεστράφησαν, τὸ νερὸ σκόρπισε καὶ χάθηκε καὶ ὁ κόσμος ὑποφέρει τρομερά.

Ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας, ὁ μόνος ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ φροντίσει νὰ ἀπαλλάξει τὸ χωριό μας ἀπὸ τὴν παλιὰ ἐκείνη σύμβαση (ἀφοῦ δὲν τηροῦνται πιὰ οἱ ὅροι της) καὶ νὰ κάμῃ τὸ νερὸ κοινοτικὸ γιὰ νὰ χορτάσει ὁ κοσμάκης, ὄχι μόνον δὲν ἐνδειαφέρεται γι' αὐτό, ἀλλὰ κάθε καὶ τέτοια, τυχόν, ἐνέργεια τοῦ χωριοῦ μας, ὁ πρῶτος ποὺ θὰ τὴν χτυποῦσε θάταν αὐτὸς γιατὶ ἔτυχε νὰ εἶναι κι' αὐτὸς ἕνας ἀπὸ τοὺς κληρονόμους τῶν Μιχαηλίδων.

Κι' ἔτσι μέρα μὲ τὴ μέρα τὸ νερὸ χάνεται καὶ ὁ κόσμος ὑποφέρει τρομερὰ. γιατὶ καταντῆ νὰ μὴν ἔχει νερὸ νὰ πιῇ.

Ἀλλὰ ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας ἔκαμε καὶ μιὰ ἄλλη τρομερὴ ἀνοησία. Ἐπέτρεψε στὴν πρίφημη ληστρικὴ ἑταιρεία Μεϊμαρίδου—τὴν γάγραινα αὐτὴ ὅλης τῆς ΒΑ Χαλκιδικῆς—νὰ ὑλοτομήση γύρω ἀπὸ τὶς πηγὲς τοῦ νεροῦ κι' ἔτσι μὲ τὴν ἀπογύμνωση αὐτὴ ἡ καταστροφή.... τελειοποιεῖται.

Μὰ καὶ πολλὲς ἄλλες ἀνοησίες ἔκαμε ὁ σημερινός μας πρόεδρος εἰς βάρος τοῦ νεροῦ καὶ φυσικὰ ὅλου τοῦ χωριοῦ μας.

Νὰ μερικές:

1) Γιὰ ἐκλογικοὺς λόγους ἐπέτρεψε σὲ ἀρκετοὺς ψευτοπαράγοντας νὰ ἀνοίξουν κήπους κοντὰ στὸ ὑδραγωγεῖο (πρᾶγμα ποὺ ἀπηγορεύετο προτήτερα). Οἱ κάτοχοι τῶν κήπων αὐτῶν ἄνοιξαν τρίπες στὸ ὑδραγωγεῖο γιὰ νὰ ποτίζουν τοὺς μπαχτσέδες των.

2) Δὲν ἐπέστησε εἰς τὸν διατηροῦντα τὸ ὑδραγωγεῖον κληρονόμον τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπισκευάσεως καὶ ἐπιβλέψεως αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ὁ κύριος αὐτὸς εἶναι πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ προέδρου.

3) Δὲν διέθεσε τουλάχιστο ὀλίγην προσωπικὴν τῶν κατοίκων ἐργασίαν καὶ μερικὰ χρήματα ἐκ τοῦ κοινοτικοῦ προϋπολογισμοῦ γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωση τῶν καταστραφέντων ὑδροσωλήνων, ὑδραγωγείου κλπ.

Καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ χάσουν, τυχόν, τὰ δικαιώματά των οἱ κληρονόμοι· ἐνῶ ὅλο τὸ χωριὸ ἦταν προθυμότατο νὰ καταβάλει κάθε προσωπικὴν ἐργασίαν γιὰ νὰ ἀποκτήσει νερό.

Μὲ τοῦτα ἢ μὲ τάλλα τὰ καταφέραμε νὰ μὴν ἔχουμε σήμερα νερὸ νὰ πιοῦμε καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μᾶς πλακώσει καὶ καμιὰ ἐπιδημία τύφου γιατὶ τὸ ὑδραγωγεῖο γέμισε ἀκαθαρσίες καὶ οἱ γυναῖκες πλένουν τὰ ροῦχα μεσα στὸ ὑδραγωγείου (γιατὶ πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν βρισκουν νερό.)

Κύριε Νομάρχα. Ἐὰν νομίζετε ὅτι ὅλα οὐτὰ ποὺ σᾶς καταγγέλλων εἶναι ψέμματα ἢ ὑπερβολικά, ἐλᾶτε μονος σας ἢ στεῖλτε τὸν κ. νομίατρο ἢ ἄλλον κανένα ἀντιπρόσωπό σας γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε.

Κύριε Νομάρχα σᾶς ἱκετεύουμε φροντεῖστε νὰ ἀπαλλαγεῖ τὸ χωριό μας ἀπὸ αὐτὸ τό αἶσχος. Στὸ χέρισας εἶναι αὐτό.

"Αν παραδῶστε τὸ νερό μας στὴν κοινότητά μας καὶ φροντεῖστε νὰ γίνει ἀμέσως, τὸ χωριό μας ὁλόκληρο θὰ σᾶς ὀφείλει αἰώνια εὐγνωμοσύνη.

ΒΑΣΙΛ. ΒΑΤΑΛΗΣ
Βαρβάρα Σ)βρίος 1934

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΛΤΣΟΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΧΑΡΑΛ. Σ. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΖΗΛΕΔΕΣ, ΚΑΛΤΣΕΣ

ἀνώτερες εἰς ποιότητα καὶ οἰκονομικώτερες τῆς Θεσ)νίκης.

Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανικὴ.

Βάφονται καὶ Καθαρίζονται ὑφάσματα.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον μας τὰ λαβόντα χώραν λυπηρὰ γεγονότα ἐξ αἰτίας τῆς, παρὰ τῆς Διευθύνσεως Κατασκευῶν Μακεδονίας, ἀποφασισθείσης παραχωρήσεως μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Τρίγλιας εἰς τὸν γειτονικὸν συνοικισμὸν τοῦ Σερβικοῦ Μετοχίου.

Κατόπιν τηλεγραφήματος τοῦ προέδρου τῆς κοιν. Ν. Τρίγλιας. μετέβησαν ἀμέσως ἐπὶ τόπου ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς κ. Θεοδοσίου μετὰ τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς πρὸς διευθέτησιν τοῦ ζητήματος καὶ πρόληψιν σοβαροτέρων ἐκτρόπων.

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ πνεύματα ἦσαν ἐξημμένα δὲν κατορθώθη νὰ ἐπέλθῃ τοιε ἀμέσως συμβιβασμός, ἀνατεθείσης τῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος εἰς τὸν Νομάρχην κ Θεοδοσίου.

Ὁ κ. Θεοσσίου τὸν ὁποῖον ἴδομεν εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς παράσχει τὰς ἑξῆς πληροφορίας:

Ὡς εἶναι γνωστόν, κατόπιν ἐπισταμένων μελετῶν, παρ' εἰδικῶν ὑδρολόγων τῆς Δ. Κ Μ. ἀπεφασίσθη ἡ παραχώρησις μέρους ὕδατος ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου Ν. Τρίγλιας εἰς τὸν γειτονικὸν συνοικ. Σερβικοῦ Μετοχ.

Τοῦτο ἀπεφασίσθη, φυσικά, ἀφοῦ πρῶτα ἐξηκριβώθη ἀπολύτως, ὅτι τὸ νερὸ τοῦ ὑδρογωγείου Ν. Τρίγ. εἶναι ὑπὲρ ἀρκετὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων Ν. Τρίγλιας, ἐφ' ὅσον ἡ ποσότης τούτου ἀνέρχεται καὶ κατὰ τὴν πλέον ξηρὰν περίοδον τοῦ θέρους εἰς 120 κυβικά—ὡς ἀπέδειξεν καὶ ἡ προχθεσινή, παρουσία τοῦ κ. Νομάρχου, γενομένη καταμέτρησις.

Οἱ κάτοικοι ὅμως Ν. Τρίγλιας, παρασυρόμενοι, ἴσως, ἀπὸ ἐπιτηδίους θορυβοποιοὺς κλπ δὲν συγκατετέθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν τοιαύτην παραχώρησιν τοῦ ὕδατός των.

Κατόπιν τούτου καὶ ἐφ' ὅσον, ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἦτο καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ ἄλλος τρόπος ὑδρεύσεως τοῦ συν. Σερβικοῦ Μετ. ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἄρνησις τῶν κατοίκων Ν. Τρίγλιας ἦτο τελείως ἀδικαιολόγητος—ἀφοῦ ὁπωσδήποτε ἐξησφαλίζετο ἡ ἐπάρκεια ὕδατος εἰς αὐτοὺς—ἡ Γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς ΔΚΜ καὶ πρὸς τοῦτο ἀπέστειλαν τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν τὸν ὑπάλληλον τῆς ΔΚΜ κ. Ι. Ἀγγελίδην ὅπως κανονίσῃ τὴν διοχέτευσιν τοῦ παραχωρουμένου ἐπὶ πλέον ὕδατος εἰς τὸν Συν. Σερβικοῦ.

Οἱ κάτοικοι ὅμως ἀντέστησαν εἰς τοῦτο καὶ ἐκακοποίησαν τὸν ἐν λόγῳ ὑπάλληλον.

Κατόπιν τῆς ἐπὶ τόπου ἀφίξεώς μου, συνεχίζει ὁ κ. Νομάρχης, ἀνετέθη παρὰ τῶν κατοίκων εἰς ἐμὲ ἡ διευθέτησις τοῦ ζητήματος καὶ ποὸς τοῦτο καταβάλλω ἀπὸ ἑβδομάδος τώρα ὅλας μου τὰς προσπαθείας.

Ἐλπίζω δέ, ὅτι, οἱονεὶ καλόκαρδοι καὶ ἔξυπνοι Τριγλιανοί, θὰ πεισθοῦν ἐν τέλει πὼς δὲν ἔχουν κανὸν δίκαιον νὰ ἐπιμένουν εἰς τὴν ἄρνησίν των, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία τοὺς βεβαιώνει ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, νὰ παρατηρηθῇ ἀνεπάρκεια ὕδατος εἰς τὸν συνοικισμόν των καὶ αἱ παρουσίαι των γενόμεναι καταμετρήσεις ἀπέδειξαν ὅτι καὶ εἰς τὴν πλέον ξηρὰν ἐποχὴν—ὅπως ἦτο τὸ ἐφετεινὸν θέρος—ὑπάρχει ἀρκετὸ ὕδωρ, θὰ πεισθοῦν, λέγω, καὶ θὰ θελήσουν μόνοι των καὶ μὲ καλὸν τρόπον νὰ παραχωρήσουν τὸ ἐπὶ πλέον τῶν 100 κυβικῶν (ἔτσι ὥρισεν τελικῶς ἡ ΔΚΜ διὰ νὰ πείσουν οἱ ἀμφισβητήσεις των καὶ ποὺ τοὺς εἶναι πλέον ἢ ἀρκετὸν διὰ τὰς ἀνάγκας των) εἰς τὸν συνοικισμὸν τοῦ Σερβικοῦ Μενοχίου, ὁ ὁποῖος τόσον ὑποφέρει ἀπὸ ἔλλειψιν ὕδατος. Ἕνα ἄλλως τε καὶ ζήτημα ἀνθρωπισμοῦ ἡ παραχώρησις τοῦ ἐπὶ πλέον (ἀφαιρουμένης δηλαδὴ τῆς ὀνομαστικῆς διὰ τοὺς κατοίκους Ν. Τρίγλιας ποσότητος) ὕδατος εἰς τοὺς συνανθρώπους των τοῦ Σερβικοῦ Μετοχίου. Καὶ αὐτὸ θὰ τὸ καταλάβουν ἀσφαλῶς οἱ καλοὶ Τριγλιανοί.

Ἐξ ἄλλου δὲ μὲ τὰς πρώτας φθινοπωρινὰς βροχὰς ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος θὰ αὐξηθῇ κατὰ πολύ.

Ὁ ἀντικυβερνητικὸς ὅμως τύπος ἠθέλησεν νὰ καινοθηρίσῃ καὶ νὰ τυμβωρυχήσῃ καὶ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀνέγραψεν μὲ πηχυαίους τίτλους τὰς.... «αὐθαιρεσίας τυραννίας κλπ.» τῆς «ἀντιπροσφυγικῆς» κυβερνήσεως ἐναντίον τῶν προσφύγων.

Ὁ δημαγωγικὸς ὅμως αὐτὸς εἰστρος, ποὺ κατέλαβε τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ βενιζελισμοῦ, εἶναι ὄχι μόνον κακόπιστος καὶ κακόβουλος, ἀλλὰ καὶ ἀνιερὸς καὶ ποταπὸς καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖ ἀπολύτως κανέναν, ἀλλὰ μᾶλλον γίνεται πρόξενος φανατισμῶν, μίσους καὶ λοιπῶν κακῶν.

Ἔπρεπε συνεπῶς, νὰ σταματήσῃ ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον οἱ περίφημοι «ποοσφυγοπατέρες» ἐνδιεφέρωντο πράγματι διὰ τοὺς πρόσφυγας καὶ ἐὰν ἐοέβωντο ἑαυτούς.

Αὐτὰ μᾶς εἶπε ὁ κ. Θεοδοσίου, ὅστις σήμερον πρόκειται νὰ μεταβῇ καὶ πάλιν εἰς Ν. Τρίγλια πρὸς τελικὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τούτου.

Η ΒΑΡΒΑΡΑ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Ἂν καὶ ἡμεῖς εἰς ἄλλην σελίδα μας δημοσιεύομεν ἀνταπόκρισιν ἐκ Βαρβάρας ἐπικρίνουσαν τὴν πολιτείαν τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος ταύτης κ. Μιχαηλίδου, ὅμως, ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος, δημοσιεύομεν καὶ τὴν κατωτέρω διάψευσιν τοῦ ἰδίου προέδρου. ἐπὶ ἄλλης ἀνταποκρίσεως ἐκ Βαρβάρας, δημοσιευθείσης εἰς τὴν συνάδελφον «Χαλκιδικήν», διότι πιστεύομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀνοιχθείσης ταύτης συζητήσεως θὰ προκύψῃ, ἀσφαλῶς, κάτι καλὸν καὶ ὠφέλιμον διὰ τὸν λαὸν καὶ τὴν κοινότητα Βαρβάρας.

Φίλε κ. Διευθυντά

Σᾶς παρακαλῶ θερμῶς ὅπως δημοσιεύσητε εἰς τὴν ὑμετέραν ἐφημερίδα τὰ κάτωθι.

Εἰς ἐμπιευσμένην ἀνταπόκρισίν του, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 9)9)34 φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Χαλκιδικὴ» κάποιος συγχωριανός μου μὲ κατηγορεῖ ὅτι συνεταιρισθεὶς μὲ κάποιον δασέμπορον ἐκμεταλλεύομαι τὸν κοινότητα καὶ τὴν φτωχολογιά· ἀναφέρει δὲ κατὰ σειρὰν α.' ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιτραπῇ στοὺς χωρικοὺς νὰ βγάλουν μόνοι των τὴν ξυλείαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀνοικοδομήσεως ὡς γίνεται εἰς τὰ πέριξ χωρία β' ὅτι ἀνέλαβον συνεταιρικῶς μὲ τὸν ἀναλαβόντα προμηθευτὴν ξυλείας νὰ προμηθεύσω γιὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων 500 κυβικῶν μέτρων πρὸς 1200 δραχ. κατὰ κυβικὸν μὲ προσθήκην δρ. 150 φόρον ὑπὲρ τῆς κοινότητος πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ μισθοῦ μου καὶ ὅτι ἐνῶ ὑπῆρχον ἄλλοι δασέμποροι οἵτινες ἀνελάμβανον νὰ παραδώσουν ξυλείαν μόνον μὲ 900 δρ. καὶ γ' ὅτι ἐξ αἰτίας μου πάντοτε πληρώνουν 0,85 δρ. τὴν ὀκᾶν τὴν ἄσβεστον ἐνῶ ἠμποροῦσαν νὰ προμηθευθοῦν μόνον μὲ 0,50

Ὁ συγχωριανός μου ξεύρει καλὰ πὼς αἱ ἀπαντήσεις μου εἶνε πάντοτε σύντομες «Λακωνικὲς» ἀκολουθοῦντας δὲ τὴν δικήν του σειρὰ ***ἀπολογοῦμαι!!!..***

1) Ἐπιτρέπεται καὶ στὴν δικήν μας κοινότητα νὰ βγάλουν μόνοι των τὴν ξυλείαν ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τὰ σπήτια εἶνε ἐπισκευάσιμα ὅπως ἀκριβῶς γίνεται καὶ στὰ πέριξ χωριά. ὄχι ὅμως καὶ γιὰ τὰ νέα τῶν ὁποίων ἡ ξυλεία ἔχει βγῆ στὴν δημοπρασία ἀπὸ τὴ Γ.Δ.Μ. (ὑπ' ἀριθ 31272)29 3 34 καὶ 31891)19 4-34 διακηρύξεις δημοπρασίας μειοδοτικῆ. Γ.Δ.Μ. διὰ προμήθειαν ξυλείας σεισμοπλήκτων χωρίων Χαλκιδικῆς—Λαγκαδᾶ—Σωχοῦ) ταῦτα δὲ ἔγιναν πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν τούτων τῶν κατοίκων.

Β' Ὁ δασέμπορος ἀνέλαβεν τὴν προμήθειαν 500 κ. μ. ξυλείας πρὸς 1200 κατὰ κυβικὸν μέτρον ὄχι ὅμως + 150 φόρον ὑπὲρ τῆς Κοινότητος ἀλλὰ μεῖον 225 (ἡ δημοπρασία ἐγένετο ἐν τῇ κοινότητι κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 54161) 25-4 34 διαταγῆς Γ.Δ.Μ. πλειοδοτικῆς ἐκ μέρους τῆς κοινότητος διὰ τὸ μίσθωμα μειοδοτικῆς δὲ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ἀτι τὸ μίσθωμα ἀνῆλθεν ἐκ δραχ. 150 στρογγυλῆς ξυλείας ἤτοι πριστῆς 225 καὶ ὅτι ὁ προμηθευτὴς εἰς τὴν προσφορᾶν του συμπεριλαμβάνει καὶ τὸ μίσθωμα χωρὶς ἑτέραν προσθήκην) ἄρα ἡ καθαρὰ προσφορὰ ἀφαιρουμένου τοῦ μισθώματος εἶνε δραχ. 975 ἐνῷ σὲ ἄλλες κοινότητες ἡ προσφορὰ ἔφθασεν τὲς 1400 ἄνευ φόρου «μισθώματος». Ὅσον διὰ τὴν δημοπρασίαν δὲν ἦτο μυστικὴ εἶχον δὲ τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιασθοῦν καὶ ἄλλοι ἔμποροι ὅπως καὶ ἔγινε, οἱ δημόται δὲ νὰ ὑποβάλουν ἐνστάσεις κατὰ τῆς δημοπρασίας διότι ἔλαβον γνῶσιν πάντες αὐθημερὸν καὶ νὰ ζητήσουν τὴν ἀκύρωσιν ταύτης, πρὸς τούτοις τὰ πρακτικὰ παρέμειναν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κοινότητος παρὰ τὰ κεκυρωμένα πέραν τῶν 15 ἡμερῶν καὶ ἄ να ἐνεκρίθησαν μόνον τὴν 6 7 34 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 76933 ἀποφάσεως Γ.Δ.Μ (ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖθη τὴν 10]5]34). Ποῦ εὑρίσκεσο τότε ἀγαπητὲ συγχωριανὲ ποῦ τόσον ἐνδιαφέρεσαι γιὰ τὴν φτωχολογιὰ καὶ δὲν μᾶς παρουσιάζες τὸν ἔμπορα ποῦ ἀνελάμβανε μὲ 900 δραχμ.;

Μὲ τὸν ἀσβέστη δὲν ἔχει κομμὰ σχέση ἡ κοινότης διότι τὴν δημοπρασίαν τὴν ἐνήργησεν ἀπ' εὐθείας ἡ Γ. Δ Μ. ὄχι μόνον γιὰ τὴν κοινότητα τὴν δική μας ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ἄλλα χωριὰ ποῦ θὰ γίνουν νέα σπήτια καὶ τῆς ὁποίας ἔλαβαν γνῶσιν πάντες οἱ κάτοικοι δημοσίου εἴσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 55332 24-5-34 διακηρύξεως Γ.Δ.Μ. ἐν τῇ κοινότητι ἡμῶν.

Αὐτὰ εἶχα ν' ἀπαντήσω στὲς κατηγορίες τοῦ συγχωριανοῦ μου καὶ νὰ συστήσω τοὺς πατριώτας μου νὰ εἶνε ἥσυχοι γιατὶ πολὺ κοντὰ τους βρίσκεται ὁ «Βαρβαριώτης» ποῦ μὲ τὰ ἐμπνευσμένα του ἄρθρα!... βγάζει στὸ φανερὸ ὅλες τὲς λαθροχειρίες τοῦ προέδρου, ὅστις ἐπὶ δεκαετιαν ἤδη μετὰ τῶν συνεργατῶν του διαχειρίζεται τὰ κοινὰ καὶ ἐμόχθησεν νὰ δημιουργήσῃ κοινότητα πλουσίαν, ὁμοία τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει στὴν Χαλκιδική.

Εὐτυχῶς ἡ ἐργασία μας ἐξετιμήθη παρὰ τῶν συμπολιτῶν μας οἵ τινες διὰ τῆς ψήφου των μᾶς ἐτίμησαν καὶ μᾶς ἀνέθεσαν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς νὰ διαχειρισθῶμεν καὶ πάλιν τὰ κοινά.

Ἀγαπητέ μου φίλε μὴ ἀπελπίζεσαι ἔχεις μέλλον!!! Ἐργάσου!!! καὶ μετὰ τρία ἔτη ἔλα στὸ στίβο μὲ νέας δυνάμεις. Ἀλλὰ οὐδὲ καὶ ἀλλοίμονον καίτοι εἶσαι ἄνθρωπος μὲ ἐξαιρετικὰ προσόντα ἡ τύχη σὲ ἔταξεν νὰ βρήσκεσαι πάντοτε στὴν ἀντιπολίτευσιν, ἐκτὸς ἂν κάμμιὰ φορὰ ἐπανιστατικῷ δικαίῳ, ὅπως συνηθίζεται νὰ λέγεται, ἀνέλθῃς εἰς τὴν ἀρχήν.

Ἐν τέλει ἔχω νὰ προσθέσω ὅτι τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσέφερεν τὸ Λαϊκὸν Κόμμα καὶ ὁ Βουλευτὴς κ. Βασιλικὸς στὴν Χαλκιδικὴ ἐκτιμοῦν καὶ ἀναγνωρίζουν μόνον οἱ πραγματικῶς ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου.

ΑΠ. Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοινοτ. Βαρβάρας

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

με καλῶς, ὅτι μὲ τὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης κλπ. τῶν αὐτομάτων τηλεφώνων, τὰ παλαιὰ ταιαῦτα μένουν ἄχρησιμοποίητα, ἄχρηστα—ἂν δὲν ἐπετάχθησαν.

Ἀπ' αὐτὰ τὰ παλαιὰ—τὰ ἄχρηστα διὰ τοὺς ὑπερπολιτισμένους πρωτεουσιάνους τηλέφωνα—ἂς στείλῃ στὰ χωριά.

Ἐξυπηρετεῖται καὶ μὲ αὐτὰ ὁ ὀλιγαρκὴς κόσμος τῆς ὑπαίθρου.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΑΓΩΓΗΣ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικεῖον ἐξεδικάσθη πρὸ ἡμερῶν μία ὑπόθεσις καταστροφῆς ὑπὸ «***ἀληθοπαίδων***» (ὡς ἐχαρακτηρίζοντο), τηλεγραφικῶν ἀπομονωτήρων.

Εἶναι δυστυχῶς, πολὺ σύνηθες φαινόμενον εἰς τὰ χωρία μας ἡ ἐπίδειξις τῆς σκοπευτικῆς δεινότητος τῶν παιδῶν μας ἐπὶ τῶν μονωτήρων τῶν τηλεγραφικῶν συρμάτων.

Ὅλα, σχεδὸν τὰ χωριατόπαιδα αἰσθάνονται μεγάλην χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν νὰ δοκιμάζουν τὴν σκοπευτικήν των δεινότητα στὸ σπάσιμο τῶν μονωτήρων τῶν τηλεγραφικῶν στήλων.

Τοῦτο ἀποδεικνύει, δυστυχῶς,—***ἀλλὰ καὶ ἀσφαλῶς***—ἔλλειψιν οἰκογενειακῆς ἀνατροφῆς καὶ σχολικῆς διαπαιδαγωγήσεως.

Γονεῖς καὶ διδάσκαλοι πρέπει συνεπῶς, νὰ ἐξαντλήσουν ὅλην τὴν συμβουλευτικὴν καὶ διαπαιδαγωγικήν των πιστικότητα ἐπὶ τῆς κακῆς αὐτῆς παιδιᾶς—συνηθείας ἢ σπόρτ—τῶν παιδιῶν, διὰ νὰ ἐξοληφθῇ εὐτηιοταχύτερον, διότι τὸ τοιοῦτον στιγματίζει γονεῖς, διδασκάλους καὶ ὁλόκληρον την κοινωνίαν μας.

Ἀλλὰ καὶ ἄνδρες, δυστυχῶς, μεγάλοι ἐπιφέρουν παρόμοιας καταστροφὰς—καὶ τὸ παράδειγμά των, ἀσφαλῶς, μιμοῦνται καὶ οἱ μικρότεροι—δοκιμάζοντες τὴν «***κοφτερότητα***» τοῦ τσεκουριοῦ των ἐπὶ τῶν τηλεγραφικῶν στήλων.

Πρέπει νὰ ἐννοήσουν ἐπὶ τέλους οἱ ἄξεστοι καὶ βάνδαλοι αὐτοὶ συνοπαδοί μας, πὼς αὐτὸ ποὺ κάμνουν εἶναι ἔγκλημα ὄχι μόνον εἰς βάρος τοῦ κράτους καὶ τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς βάρος τῆς... ἀνθρωπίνης ὀντότητός μας

Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὴν συμβουλευτικὴν αὐτὴν πολιτικήν, καλὸν εἶναι νὰ ἀνοίξωμεν τὰ μάτια μας ὅλοι—χωροφύλακες, δασικοί τριατατικοὶ καὶ ὅλοι οἱ εὐσυνείδητοι πολῖται—καὶ νὰ καταγγέλωμεν τοὺς τοιούτους ἀσυνειδήτους συνανθρώπους μας, διὰ νὰ ἐφαρμόζεται ἐπ' αὐτῶν τό:..... «***ὅπου δὲν ἰσχύει λόγος, ἰσχύει ῥάβδος***»—νόμος.

ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ... ΠΡΟΣΔΕΥΟΥΝ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ τμήματος χωροφυλακῆς Ἀνθεμοῦντος ποὸς τὴν ἐνταῦθα Διοίκησιν Χωροφυλακῆς, πρὸ ἡμερῶν ἀνευρέθη εἰς τὸ χωρίον Σανὰ καὶ ἔξωθι τῆς οἰκίας τοῦ Δημητρίου Γιοβάνη ἐγκαταλελειμμένον ἔκθετον βρέφος, ἡλικίας τριάκοντα περίπου ἡμερῶν.

Ἐκ τῆς διενεργηθείσης προχείρου ἀνακρίσεως δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀποκαλυφθῇ ποῖοι τὸ ἐγκατέλειψαν ἐκεῖ. Προέκυψεν ὅμως ἐκ τῆς ἀνακρίσεως, ὅτι οἱ ἀφήσαντες τὸ βρέφος ἦσαν ξένοι, καθ' ὅτι πρὸ ὀλίγης ὥρας κάτι ἄγνωστοι εἶχον ζητήσει, παρὰ διαφόρων χωρικῶν, πληροφορίας περὶ τῆς κατοικίας τοῦ Δημητρίου Γιοβάνη, ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας τοῦ ὁποίου καὶ ἀνευρέθη τὸ βρέφος. Οἱ χωρικοὶ νομίσαντες, ὡς ἦτο φυσικόν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φίλων τοῦ κ. Γιοβάνη παρέσχον τὰς αἰτουμένας πληροφορίας.

Ἐξ αὐτοῦ συμπεραίνεται ὅτι τὸ ἔκθετον βρέφος δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ χωρίου Σανῶν, ἀλλ' ἐξ ἄλλου χωρίου τῆς Χαλκιδικῆς..

Εἰς Σανὰ ἐκυκλοφόρησεν καὶ ἡ πληροφορία ὅτι τὸ ἔκθετον τοῦτο βρέφος προέρχεται, πιθανόν, ἐκ Πολυγύρου.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, 27 τρέχοντος μηνός, ἐπισκέφθησαν, χάριν ἐκδρομῆς, τὴν πόλιν μας οἱ τ. ὑπουργοὶ κ. κ. Τουρκοβασίλης καὶ Ἀποσκήτης.

Οὗτοι κατευθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐγκρίτου δικηγόρου τῆς πόλεώς μας κ. Δημήτρ. Ἀποσκήτη, συγγενοῦς τοῦ ὑπουργοῦ κ. Ἀποσκήτη, ὅπου παρέμειν νὲπ' ἀρκετόν.

Ἀκολούθως περιῆλθον ὁλόκληρον τὸν Πολύγυρον διὰ νὰ τὸν γνωρίσουν καὶ κατὰ τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ἀνεχώρησαν ἐπιστρέφοντες εἰς Θεσσαλονίκην.

Οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ ἔμειναν κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ὅλην διαδρομὴν, τὴν φυσικὴν ὀμορφιὰν τῆς πόλεώς μας καὶ πρωτίστως ἐπὶ ἀψοτὴν γον καὶ παραδειγματικὴν καθαριότητα τοῦ Πολυγύρου.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κύρκος διὰ χθεσινοῦ τηλεγραφήματός του γνωρίζει ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Θεσσαλονίκης 10 ἑκατομμύρια δραχμάς, ὡς πρώτην δόσιν διὰ τὸ δάνειον τοῦ τῆς σεισμοπλήκτου Χαλκιδικῆς.

Ο κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΘΑ ΓΡΑΨΗ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Κ)ΣΕΩΣ

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας θὰ δημοσιεύσωμεν ἄρθρον τοῦ βουλευτοῦ Χαλκιδικῆς κ. Β. Βασιλικοῦ ἐπὶ τῶν, μέχρι σήμερον, πεπραγμένων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ τὴν Χαλκιδικήν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου του αὐτοῦ ὁ κ. Βασιλικοῦ θὰ καταδείξῃ καὶ θὰ καταρρίψῃ τὰ ψεύδη καὶ τοὺς κακοπίστους ἰσχυρισμούς, συκοφαντίας κλπ. τῶν βενιζελικῶν ἐπικριτῶν τοῦ ἔργου του καὶ τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς Χαλκιδικῆς.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ (τοῦ ἀνταπ)τοῦ μας) Τὸ χωριό μας ποὺ δὲν ὑστέρησε εἰς ζημίας ἀπὸ τὸν καταστρεπτικὸ, σεισμὸ ἀναστατώθηκε κυριολεκτικὰ ὅταν στὰς 21 Σ)βρίου παρουσιάσθηκε ἡ ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως σεισμοπαθῶν, μὲ τὸν ἐξωφρενικὸ κατάλογο ἀποζημιώσεως.

Ἐνῷ ὡς γνωστὸν οἱ προξενηθεῖσαι ζημίαι ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων εἶναι σχεδὸν αἱ αὐταὶ εἰς ὅλους, εἰς τὸν κατάλογον ἐμφαίνονται οἰκίαι μὲ τὰς αὐτὰς ζημίας, οἱ μὲν νὰ ἀποζημιώνωνται μὲ ἀρκετὰς χιλιάδας δραχμάς, αἱ δὲ μὲ τὸ ποσὸν ἑνὸς ἑκατοντάδράχμον.

Εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύσωμεν πῶς αἱ ἐκτιμήσεις ἔγιναν ἀμερόληπτως, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ μηχανικὸς κ. Σλούνης, ὅταν βλέπωμεν ὅλους τοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ τότε νὰ ἀποζημιώνωνται μὲ ποσὰ μέχρι 10 χιλ. δραχμῶν καὶ ὅταν ὑπάρχουν οἰκοδομαὶ ποὺ τὸ ἕνα διαμέρισμα ἐπειδὴ ἀνήκει εἰς ἄνδρα ποὺ ἡ ὑπηρεσία του, τὸν ἠνάγκαζε νὰ γνωρισθῇ μὲ τὸν κ. μηχανικόν, νὰ ἀποζημιώνεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν 7 χιλ. δραχμῶν, τὸ δὲ ἄλλο μὲ 300 δραχμάς; Ὅταν δὲ μερικοὶ τόλμησαν νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν ἐν λόγῳ μηχανικόν, ὅπως γίνῃ ἀναθεώρησις τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ζημίας τοῦ σπιτιοῦ των, εἰς ἄλλους ὑπέσχετο αὐτήν, εἰς ἄλλους δὲ γελῶν ἐδείκνυε τὴν φωτογραφίαν τοῦ ὑπουργοῦ Προνοίας κ. Κύρκου, λέγωνιάς τους «ο' αὐτὸν τὰ παράπονά σας.

Αὐτή, αὕτη ἡ σιάσις τοῦ κ. μηχανικοῦ μᾶς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύσωμεν τὰ ἀνωτέρω.

Ρ.